

der da grund til at ønske regeringen tillykke med. Men det dokumenterer faktisk bare efter min opfattelse, at alt det, man nu bygger oven på af overnational art og uden den tilstrækkelige registersikkerhed, efter vores opfattelse faktisk er dybt overflødigt. Man skulle i stedet for koncentrere sig om at lave et stykke ordentligt, konkret politiarbejde.

Besvarelse

Justitsministeren (Frank Jensen):

Vi havde under redegørelsesdebatten lejlighed til at komme ind på en række temaer, der knytter sig til kampen mod den internationale organiserede kriminalitet. Jeg vil gerne stadig væk holde fast i – jeg tror, det er nødvendigt at sige det igen – at de registerforskrifter, der knytter sig til både Europolkonventionen og Schengenkonventionen, er på højde med den danske registerlovgivning.

Det er ikke noget, regeringen bare siger. Registrertilsynet, som jeg tror alle her er bekendt med er sammensat af folk med både faglig, juridisk og datasikkerhedsmæssig ekspertise, erklærer også, at de er fuldt på højde med de krav, man også stiller her til lands til sådanne systemer.

Dernæst er der et kontrolsystem – og det forstod jeg var afgørende for SF og fru Anne Baastrup – der fører tilsyn, og som får forelagt disse arbejdsdatabaser, som bruges til efterforskningsarbejde, og hvortil der ikke er onlineadgang. Her er der altså et registertilsyn, kontrolfunktionen, som det hedder, hvor det danske registertilsyn tager direkte del i arbejdet. De får forelagt disse arbejdsdatabaser, når de skal etableres. Der er altså fuldt tilsyn, der er kontrol med det, og Danmark tager direkte del i det.

Som bekendt kan Europolkonventionen først træde i kraft, når den er ratificeret af alle medlemslande. Hertil kommer, at der skal gennemføres de såkaldte gennemførselsbestemmelser, som skal være på plads, inden Europol kan begynde sit arbejde. Indtil nu er det kun Storbritannien, der har ratificeret konventionen, men det forventes, at alle medlemslande har gennemført deres respektive nationale ratifikationsprocedurer inden udgangen af indeværende år. Som bekendt er vi i fuld gang her i Danmark med førstebehandlingen af Europolkonventionen den 18. marts i år.

Inden Europol kan påbegynde sit virke, skal der som nævnt vedtages en række gennemfør-

selsbestemmelser. Det gælder bl.a. de omhandlede gennemførselsbestemmelser om Europolis analysedatabaser, som bl.a. danner baggrund for forespørgslen. Den sag er nu kommet så langt, at et endeligt udkast forventes at blive forelagt på ministerrådsmødet for justits- og indenrigsministre den 26. og 27. maj i år med henblik på en endelig vedtagelse.

Den skriftlige redegørelse, som vi har drøftet her i dag, indeholder en detaljeret gennemgang af de væsentligste bestemmelser i forslaget til gennemførselsbestemmelser om Europolis analysedatabaser og herunder naturligvis spørgsmålet om, hvilke oplysninger der vil kunne registreres i analysedatabaserne.

Dette spørgsmål er og har under hele forhandlingsfasen været et meget væsentligt felt for den danske regering. Derfor har regeringen løbende ved adskillige lejligheder orienteret Folketingets Retsudvalg og Europaudvalget om sagen, ligesom vi i forbindelse med behandlingen af Enhedslistens forslag til folketingsbeslutning om et stop for forberedelsen af Europolis registre diskuterede emnet her i Folketinget den 8. februar 1996.

For mig er det helt afgørende, at Europol får nogle gode arbejdsbetingelser til brug for indsatsen mod grov international kriminalitet. Samtidig er det også afgørende, at dette sker inden for fuldt forsvarlige rammer bl.a. med hensyn til personer og databeskyttelse. Fra dansk side har vi derfor under forhandlingerne om gennemførselsbestemmelserne givet udtryk for, at der alene bør være nøje opregnede muligheder for at optage personoplysninger i Europolis fremtidige analysedatabaser, navnlig med hensyn til mere følsomme personoplysninger.

F.eks. har vi under forhandlingerne gjort det klart, at der skal være meget snævre rammer for at foretage registrering om politisk eller religiøs overbevisning, ganske enkelt fordi sådanne oplysninger normalt vil være uden væsentlig betydning for indsatsen mod kriminalitet.

Lad mig som eksempel nævne, at det i forbindelse med en analyse af international narkokriminalitet normalt vil være fuldstændig irrelevant at beskæftige sig med de involverede personers politiske eller religiøse tilhørsforhold. På den anden side bør vi ikke se bort fra, at der i begrænset omfang kan være grund til som supplement til andre personoplysninger også at lade oplysninger som f.eks. religiøs overbevisning eller seksuel orientering indgå i en analyse